

שלהם, אלא מדרגות שבפנים הם יודעים, ולוקחים מהם. ושט אין לו בדיקה מבחוץ, שלא יודעים, אלא מבפנים יודעים ונוטלים עד שנכנסים לבית הטחינה, ונשחק ומתבשל. ולוקח הכל הפכד, כמו שנאמר. מאלו האשים יוצאות מדרגות שמקדימות ונוטלות מהפכד בראשונה (ומהוין אלו) הטוחנות, שאוכלים הקרבנות וטוחנים אותם. ועל זה משתרב בית המקדש פתוב, (קהלת יב) ובטלו הטוחנות פי מעטו. אלו הטוחנות בתחלה.

בין שנטחן, הם שולטים עליהם, בולעים ונוטלים, ונקראים וש"ט. מדוע? אלא ושט, צורה של אות וא"ו, הוא ושט כפוף. ולאחר מכן משוטט לאכל ולשתות יין ומים, שנאמר (במדבר יא) שטו העם ולקטו. אכל לאכל, ושתיה של יין ומים, נסוף היין ונסוף המים.

בזה הושט נכנס, ונשאב בראה על ידי אלו השרפים (האיברים), בשלהבת שלהם לוקחים המשקה, ונקראים ראה בחבור אחד, ונשאב הכל בהם. וכל אלו לוקחים כל אחד ואחד כמו שראוי להם. ומשתרב בית המקדש נאמר, (קהלת יב) ובטלו הטוחנות פי מעטו, כלם. שהמעטו דמותם ומזונם, ואין יום שאין בו קללה. הרים קולו רבי שמעון ואמר, אוי ירושלים עיר קדושה! אוי לעם שכל טובות אלו אבדו! שרים גבורים ממנים הקטינו דמותם. על זה בוכים החברים. אמרו, אוי רבי! פאשר תסתלק מן העולם, מי יגלה סודות סתומים עמקים פאלו, שלא נשמעו מימיו של שלמה המלך ועד עתה? אשרי הדור ששומעים מלים אלו, ואשרי הדור שאתה בתוכו! אוי לדור שישארו יתומים ממך!

דלגו אינון ידעין, ונטלין מנייהו. ושט לית ליה בדיקה מבחוץ, דלא ידעי, אלא מבפנים ידעי ונטלי עד דעאל לבי טוחנא, ואשתחיק ואתבשל. ונטיל פלא כבד כמה דאתמר. מאלין אשים נפקי דרגין, דאקדמי ונטלי מכבד בקדמיתא, (ומאן אינון אלין) הטוחנות, אכלי קרבנין וטחיני. ועל דא מדאתחרב בי מקדשא כתיב, (קהלת יב) ובטלו הטוחנות פי מעטו. אלין טחינין בקדמיתא.

בין דאתטחנן, אינון דשליטי עלייהו, בלעי ונטלי, ואקרוין וש"ט. אמאי. אלא ושט, דיוקנא דוא"ו, (דף רל"ו ע"א) איהו ושט כפוף. ולבתר, שט למיכל משתיא, חמרא ומיא. דכתיב, (במדבר יא) שטו העם ולקטו. מיכלא למיכל, משתיא חמרא ומיא, נסוכא דיין, ונסוכא דמים.

בהאי ושט עאל ואשתאיב בריאה, אלין שרפים, (ס"א ש"פין) בשלהוביתא דלהון נטלי משתיא, ואקרוין ריאה, בחבורא חדא, ואשתאיב פלא בהון. וכל אלין, נטלין פל חד וחד, פדקא חזי ליה. ומדחרב בי מקדשא, (קהלת יב) ובטלו הטוחנות פי מעטו כלהו. דאזעירו דיוקנייהו ומזונייהו, ולית יומא דלית ביה מארה, ארים קליה רבי שמעון ואמר, ווי ירושלים קרתא קדישא, ווי לעמא דכל טבאן אלין אבדין, רברבן גיברין ממנן אזעירו דיוקנייהו, על דא בכו חבריאי. אמרו, ווי רבי, פד תסתלק מן עלמא, מאן יגלה רזין סתימין עמיקין פאלין, דלא אשתמעו מן יומא דשלמה מלפא, ועד השתא. זפאה דרא דשמעין מלין אלין, וזפאה דרא דאנת בגווייה, ווי לדרא דישתארוין יתמין מנך.

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

פְּתַח הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְאָמַר, וְהָרִי פְּתוּב וּשְׁפֹתוֹתֵינוּ שְׂבַח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ. וְשִׁבְעָה רְקִיעִים הֵם: וִילוֹן, רְקִיעַ. שְׁחָקִים, זְבוּל. מְעוֹן. מְכוּן. עֲרֻבוֹת. שְׁחָקִים. שְׂבָהֶם רַחֲמִים שְׁטוּחָנִים מִן לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. וְאֵלּוּ נִקְרְאִים שְׁחָקִים, עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ל) וּשְׁחָקָת מִמֶּנָּה הִדָּק, וְאֵינּוֹן נִצַּח וְהוּד, עַל־יְהוּהוּ אֲתָמַר (ישעיה מה) וּשְׁחָקִים יִזְלוּ צָדֵק, דְּאֵיֵהִי שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה.

וִילוֹן, דְּבִיהַ מְכַנְּסֵי עֲרֻבֵית וּמוֹצֵיא שְׁחָרִית. רְקִיעַ, אִיהוּ יְסוּד. דְּבִיהַ נְהָרִין שְׁמָשָׁא וְסִהָרָא, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעֵיתָא וּשְׂכִינְתָא תַּתְּאָה. הִדָּא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. וְצַדִּיק אוֹת, בֵּין נִצַּח וְהוּד. וְעֵדוּת, בֵּין תַּפְּאֲרַת וּמַלְכוּת. נִצַּח וְהוּד תְּרִין פְּלִגֵי גּוּפָא אֵינּוֹן, כְּגִוּוֹנָא דְּתֵרִין תְּאוּמִים. וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאוּ שְׁחָקִים. תְּרוּוִיֵהוּ כְּחֵדָא ו'ו' אֵינּוֹן, מִן וְשֵׁט, מַסְטְרָא דְּשְׁמָאֲלָא. וְאֵינּוֹן תְּרִין טוּחְנוֹת, מַסְטְרָא דִּמְיֻנָּא.

נִצַּח וְהוּד - שְׁנֵי חֲצָאֵי גּוּף הֵם, כְּדִגְמַת שְׁנֵי תְּאוּמִים. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאִים שְׁחָקִים. שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד אוֹת ו'ו' הֵם, מִן וְשֵׁט, מִצַּד הַשְּׁמָאֵל. וְהֵם שְׁתֵּי הַטוּחְנוֹת, מִצַּד הַיְמִין.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. עֲצֻמוֹת צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, מִדְּרָגָה שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְעַל־יָהֵם נֶאֱמַר, אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי. וְאֵינּוֹן לַחֵם אֲלָא תוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר (משלי ט) לָכוּ לַחֲמֵי בְּלַחֲמֵי. וְהֵם אֲשֶׁכּוּלוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק. וְצַדִּיק עֵץ פָּרִי. וּבְגִלְלוּ נֶאֱמַר (במדבר יג) וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים. וּמִדּוּעַ בְּמוֹט? בְּגִלְלוּ שְׂלָא הִיָּה שֵׁם צַדִּיק.

וּבְגִינְיָהוּ אֲתָמַר בֵּיהַ, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק, שֶׁהוּא עֵץ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ (במדבר יג) הִיָּשׁ בָּהּ עֵץ אֵין. עֶקְרוֹ עֵץ שֶׁהוּא צַדִּיק, אֵלּוּ שֶׁהוּצִיאוּ שֵׁם רַע עַל הָאָרֶץ, וּגְרָמוּ וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים, ו' ו'.

עַל־יְהוּהוּ אֲתָמַר, סַחְטָה עֲנֻכִים. צַדִּיק יְסוּד, בֵּיהַ סוּד, עֵץ אֵין. עֶקְרוֹ עֵץ שֶׁהוּא צַדִּיק, אֵלּוּ שֶׁהוּצִיאוּ שֵׁם רַע עַל הָאָרֶץ, וּגְרָמוּ לָמָּה שְׁנֶאֱמַר וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים, ו' ו'.

פְּתַח רְעִיא מְהִימְנָא וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב, וּשְׁפֹתוֹתֵינוּ שְׂבַח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ. וְשִׁבְעָה רְקִיעֵין אֵינּוֹן: וִילוֹן. רְקִיעַ. שְׁחָקִים. זְבוּל. מְעוֹן. מְכוּן. עֲרֻבוֹת. שְׁחָקִים. דְּבַהוֹן רִיחִים דְּטוּחָנִים מִן לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. וְאֵינּוֹן אֲקָרוּן שְׁחָקִים, עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ל) וּשְׁחָקָת מִמֶּנָּה הִדָּק, וְאֵינּוֹן נִצַּח וְהוּד, עַל־יְהוּהוּ אֲתָמַר (ישעיה מה) וּשְׁחָקִים יִזְלוּ צָדֵק, דְּאֵיֵהִי שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה.

וִילוֹן, דְּבִיהַ מְכַנְּסֵי עֲרֻבֵית וּמוֹצֵיא שְׁחָרִית. רְקִיעַ, אִיהוּ יְסוּד. דְּבִיהַ נְהָרִין שְׁמָשָׁא וְסִהָרָא, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעֵיתָא וּשְׂכִינְתָא תַּתְּאָה. הִדָּא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. וְצַדִּיק אוֹת, בֵּין נִצַּח וְהוּד. וְעֵדוּת, בֵּין תַּפְּאֲרַת וּמַלְכוּת. נִצַּח וְהוּד תְּרִין פְּלִגֵי גּוּפָא אֵינּוֹן, כְּגִוּוֹנָא דְּתֵרִין תְּאוּמִים. וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאוּ שְׁחָקִים. תְּרוּוִיֵהוּ כְּחֵדָא ו'ו' אֵינּוֹן, מִן וְשֵׁט, מַסְטְרָא דְּשְׁמָאֲלָא. וְאֵינּוֹן תְּרִין טוּחְנוֹת, מַסְטְרָא דִּמְיֻנָּא.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. (שְׁמוֹת יג) עֲצֻמוֹת צַדִּיק יְסוּד עַל־מִין, דְּרַגְא דִּיוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְעַל־יְהוּהוּ אֲתָמַר, אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי. וְלִית לַחֵם, אֲלָא אוֹרִיִּיתָא, (משלי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחֲמֵי. וְאֵינּוֹן: אֲשֶׁכּוּלוֹת דְּצַדִּיק. וְצַדִּיק, עֵץ פָּרִי. וּבְגִינְיָהוּ אֲתָמַר, (במדבר יג) וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים. וְאֲמַאי בְּמוֹט. בְּגִין דְּלָא הִיָּה תַּמָּן צַדִּיק.

וּבְגִינְיָהוּ אֲתָמַר בֵּיהַ, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק, דְּאִיהוּ עֵץ, דְּאֲתָמַר בֵּיהַ, (במדבר יג) הִיָּשׁ בָּהּ עֵץ אֵין. אֲעֶקְרוּ עֵץ דְּאִיהוּ צַדִּיק, אֵלּוּ דְּאֵפִיקוּ שׁוּם בִּישׁ עַל אֲרַעָא, וּגְרָמוּ וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים, ו' ו'.

עַל־יְהוּהוּ אֲתָמַר, סַחְטָה עֲנֻכִים. צַדִּיק יְסוּד, בֵּיהַ סוּד, עֵץ אֵין. עֶקְרוֹ עֵץ שֶׁהוּא צַדִּיק, אֵלּוּ שֶׁהוּצִיאוּ שֵׁם רַע עַל הָאָרֶץ, וּגְרָמוּ לָמָּה שְׁנֶאֱמַר וַיִּשְׁאַהּוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים, ו' ו'.

וְעַל הַמְּרַגְלִים נֶאֱמַר, סַחְטָה עֲנֻכִים. צַדִּיק שֶׁהוּא יְסוּד, בּוֹ סוּד, שֶׁהוּא יֵין הַמְּשֻׁמֵּר בְּעֲנֻבֵי מִשְׁשַׁת